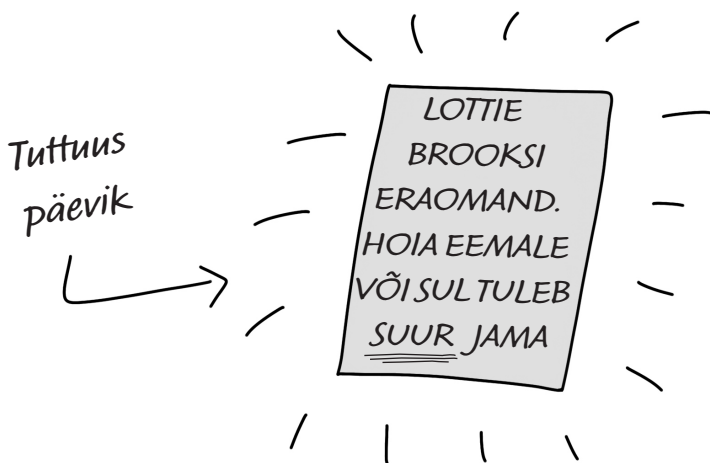

REEDE, 21. JAANUAR

Ma olen tagasi! Anna andeks, et ma pole **NII** kaua kirjutanud, aga ostsin lõpuks ometi uue päeviku ja ootan juba, et saaksin sulle rääkida kõikidest oma põnevatest seiklustest ... või siis pigem piinlikest seiklustest, kui nüüd päris aus olla, ja me ju oleme teineteisega ausad, eks?

(Ma ei ole veel välja mõelnud, mis jama sellest tuleb, aga usu mind – ja ma räägin sinuga, Toby –, sa ei taha seda teada saada!)

Nõndaks siis, kas igatsesid mu järele?

Ei?!

No see on küll veits ebaviisakas!

Nali.

Mul jäi vist ainult umbes nädal aega vahele, aga see tundub olevat palju pikem aeg, onju, sest sellest ajast, kui me viimati „kohtusime“, on **PALJU** asju juhtunud. Teen äkki ühe väikese nimekirja, et kõik oleksid asjadega kursis, mis?

Okei, hakkame siis pihta. Viimase nädala jooksul on muuhulgas juhtunud sellised asjad.

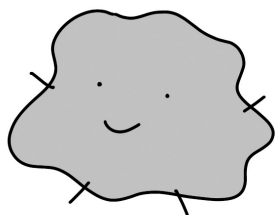
- ★ Mamps on ikka veel haiglas, aga ta tuleb lõpuks ometi homme koju. Me oleme paar korda minu tutikat õde Davinat – tähendab, **BELLAT** (pean selle selgeks saama!) – vaatamas käinud ja ta on jube nunnu! No ta ei tee veel eriti midagi, aga me vist peame talle aega andma, sest ta on ju alles kümnepäevane.
- ★ See on **NII** tore, et Molly on Austraaliast tagasi – me oleme peaaegu iga päev kokku saanud ja kõik on täpselt nagu vanasti!
- ★ Amber ja Poppy on minust enamasti eemale hoidnud. Huh.
- ★ Daniel meeldib mulle **VEITS** ikka veel. No **HÄSTI** natuke. Põhimõtteliselt nagu **EI MEELDIGI**.

- * Kohe kindlasti ei istu ma muudkui temast unistades kirjutuslaua taga, ila päevikule tilkumas.

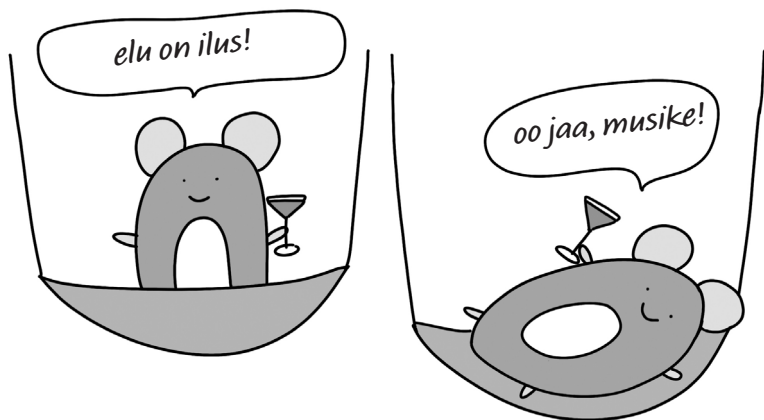
- * Ah, keda ma siin ikka petan? Ta meeldib mulle **JUBEDALT**. Aga kuss, ära kellelegi ütle, eks.
- * Näh, ja nüüd ma **PÄRISELT** ilastasingi lehe täis! Aga äkki see lärakas tundub vähem rõve, kui ma sellele näo joonistan?!

Hei, mina olen tafilärakas Nigel!

Uhh, sorri,
et ma nii
järe olen!

- ★ Miks ma sellist seosetut jama kirjutan?! Ühel hetkel viin sind oma eluga kurssi, aga järgmisel vattran Tatilärakas Nigelist. Oota, millest me üldse rääkisime?
- ★ Ah jaa ... Nunnust Danielist! (Ta on niiii tore.)
- ★ Äkki sa saaksid aeg-ajalt karjuda: „**VÕTA END KOKKU, LOTTIE!**“, kui ma temast liiga palju jahvatama hakkan – kas lubad, et teed seda? Ma teesklen, et sa ütlesid „jah“ – aitäh.
- ★ Hmm. Mis siis veel? Hamstrid on endiselt **TÄIEGA NUNNUPALLID**. Vean kihla, et sa igatseksid rohkem nende kui minu järele, mis? Nad on praegu eriti rõõmsad, sest ostsin neile puuri uued kiiged ...

PS. Hamstrid on ilusa elu täiega ära teeninud, sest nende eluiga on keskmiselt ainult kaks kuni kolm aastat ja see tundub uskumatult ebaõiglane. Aga kuss, ära sellest Karvapall Kolmandale ja Professor Piiksutonile räägi, sest ma ei taha neid kurvastada.

PPS. Ma joonistasin neile kokteilid pihku, sest see oli minu meelest naljakas, aga et oleks selge: hamstrid **EI** joo alkoholi. Kui hakata nende veepudelisse džinnitootikut panema, siis mul on tunne, et nad võivad elada PALJU vähem kui kaks kuni kolm aastat. Lisaks võivad su vanemad päris vihaseks saada, kui sa nende kalli džinni pihta paned. Sind on hoiatatud!

LAUPÄEV, 22. JAANUAR

9.45

Täna on see päev, kui mamps koju tuleb! Ei jõua ära oodata. Noh, alguses oli päris lõbus ainult isaga olla, sest ta võtab teatud asju palju vabamalt – näiteks mustade riiete pesukorvi panemist, voodite korrastamist ja koduste ülesannete tegemist ja (peamiselt) ekraaniaja kasutamist. Ta on ikka super lihtsameelne – küsib näiteks: „Kui kaua sa juba oled iPadis olnud, Lottie?“ ja mina vastan: „Oi, ainult umbes viis minutit, paps,“ ja tema ütleb: „Ah, siis on hästi – anna minna.“

Tavaliselt olen ma selleks ajaks juba nii umbes kaks tundi tahvlit kasutanud! Vaene loll.

Miinuseks olid tema toidud. Mitte et ta poleks püüdnud. Oleks olnud parem, kui ta poleks püüdnud ja oleks meile lihtsalt kanapalasisid ja pitsat pakkunud – see oleks väga hästi sobinud. Jama oli selles, et ta tahtis nii väga mampsile tõestada, kui „imeline abikaasa ja isa“ ta on, et proovis muudkui teha sööke, mis käisid tal **TÄIEGA** üle jõu, ja keeras need siis untsu.

No eelmisel nädalavahetusel püüdis ta teha pühapäevalõunat, aga ei ostnud ühtegi selle juurde kuuluvat olulist koostisosa. Näiteks kana või veisetükki. Nii et me söime „kalapraadi“, mis põhimõtteliselt oli kastmega kaetud söestunud lõhe. See ei olnud isegi filee, vaid terve tükk, pea küljes ja puha!

Mina ja Toby saime sellest trauma, ausõna!

Päriselt ka, ma näen sellest siiani õudukaid ... sageli suht imelikke, milles lõhel on naljakad pisikesed käed ja ta mängib tillukest kitarri. See on hästi veider.

Hmm ... äkki see ei olnud minust tõesti kena, aga ma lihtsalt ei taha laulda koos surnud mereelukaga, kui püüan parajasti iluund magada, okei? Fakt, et härra Kala oskas pagana hästi Harry Stylesi „Watermelon Sugarit“ mängida, ei puutu antud hetkel üldse asjasse!

16.16

Juhuu, ta on tagasi! Nüüd elab siin majas viis inimest ja see tundub hullumeelne. Või seitse, kui inimeste hulka lugeda ka hamstrid, mida ma tegelikult ka teen.

Enamikus asjades on nad ju osavamad kui Toby, nii et see loeb ka midagi, eks?

Igatahes, ma olen kogu pärastlõuna Bellat kussutanud. Ta lõhnab nii hästi, natuke maasika-piimakokteili moodi, *mmmmm*.

Aga mamps näeb välja pisut teistsugune, selline hästi väsinud.

Ma ütlesin: „Oi, mamps, sa näed väsinud välja!“

Tema: „Aitäh, Lottie.“

„Jaa ... sul on silmaalused jube kottis.“

„Mmm ... Aitäh, Lottie.“

„Ja tumedad ka ... Ja su nahk on natuke hall.“

„Täna väga, Lottie.“

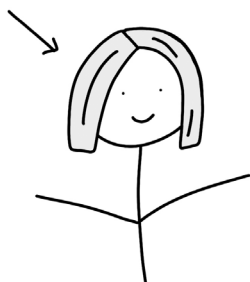
„Tegelikult sa näed palju vanem välja ...“

„JAH, OKEI, SAIN JUBA ARU. AITÄH, LOTTIE!“

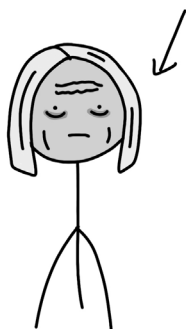
Ma ütlesin: „Isver, mamps. Pole vaja karjuda. Ma tegin lihtsalt tähelepaneku!“

Lapse saamine teeb su vist eakamaks või midagi ...

mamps enne Bellat

mamps nüüd ☹️

Aga ma ei tea, miks ... Seni tundub mulle kõik lihtne, sest näib, et beebid ainult magavad.

PÄEVA MÕTE

Pea meeles mampsile sünnipäevaks noorendavat vananemisvastast näokreemi osta. See meeldiks talle väga.

PÜHAPÄEV, 23. JAANUAR

4.24

Ärkasin just tõsiselt jubeda heli peale. Nagu mingi orav oleks rebaselt peksta saanud. See on ehk pisut imelik võrdlus, sest kui nüüd järele mõelda, siis ma pole vist kunagi kuulnud, mis häält teeb orav. Tuleb hiljem järele kontrollida.

Läksin asja uurima ja tuleb välja, et seda tegi Bella! Ma olin rabatud (mulle nii meeldib see sõna). Sest nagu – kuidas saab üks tilluke beebi nii palju lärmi teha?!

„Mis lahti, mamps? Mis tal viga on?!“ küsisin ma.

„Tal on kõht tühi, kullake. Tal on lihtsalt natuke piima vaja.“

„Kas ta ei võiks oodata hommikusöögini nagu üks normaalne inimene?“

Mamps naeris. „Kahjuks mitte, Lottie. Beebidel on väga väike magu, nii et nad peavad alguses väga tihti sööma.“

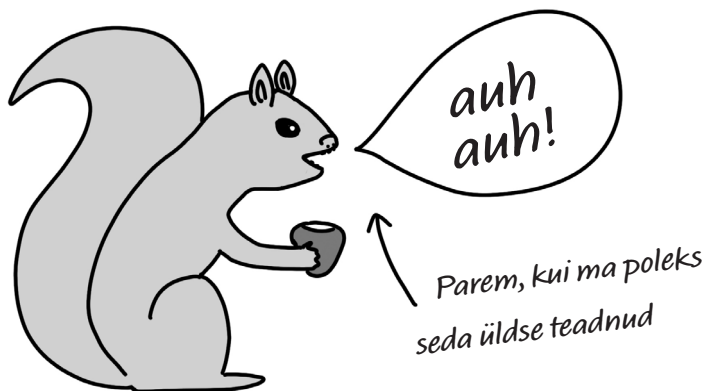
Minu meelest on see kõik päris ebainimlik.

4.47

Ei saanud magada, sest mõtlesin muudkui sellele oravaküsimusele. Hiilisin trepist alla, et telefonist vastust otsida – jah, mu mamps on üks neist nõmedatest inimestest, kes ei luba telefoni magamistuppa võtta (välja arvatud tema enda oma, loomulikult, mida ta tohib vaadata kogu aeg – ebaõiglane).

Kui sind peaks huvitama, siis ma sain teada, et oravad teevad tegelikult palju erinevaid häälitsusi, muuhulgas nad piiksuvad, urisevad ja haugatavad. Jube põnev!

Aga mul on ikka raske magama jääda, sest mulle ei meeldi mõelda haukuvatest oravatest – see tundub ikka üsna kummaline.

10.02

Paps äratas mu ebaviisakalt raputades üles. „Lottie, ärka üles! Kõik on hästi. Ma olen siin.“

„Mis toimub?!“ Ma olin täiesti segaduses.

„Ma arvasin, et sa näed halba und!“

„Ei ... Ma nägin unes, et olen ... orav.“

Kui aus olla, siis see oli päris tore unenägu. Kindlasti toredam kui ähvardav härra Kala ja tema tilluke kitarr.

„Aa, okei ... noh, siis on vist kõik korras. Mulle lihtsalt tundus natuke, et sa haugud.“

„Oi, haa haa ... ei. Sa kuulsid vist valesti.“

Issand, milline veidrik ma olen.

16.12

No jeerum, küll need beebid suudavad palju lärmi teha.

Tundub, et Bella enam ei magagi kogu aeg ja selle asemel hoopis nutab kogu aeg.

Ta on nüüdseks kisanud kaks tundi jutti. Mitte miski ei paista toimivat. Küsisin mampsilt, mis titel seekord viga on, ja ta vastas: „Tal on vist vaja krooksu teha.“

Kujuta ette: sa nutad tundide viisi ainult selle pärast, et sul on vaja krooksu teha. No lase lihtsalt käia, tüdruk – siin on kõik omad!

17.47

Muud asjad, mille pärast Bella nutab ...

- ★ tühi kõht
- ★ mähkmete vahetamine
- ★ vannitamine
- ★ hälli panemine
- ★ magama jäämine
- ★ üles ärkamine
- ★ kakamine
- ★ puuksutamine
- ★ hulk teisi asju, millest kellelgi pole õrna aimu.

Mõni on ikka väga melodramaatiline!

18.33

Käisin just duši all, olin värske, puhas ja lõhnasin nagu lilleaed, kui mamps ütles: „Kas saaksid korraks Bellat hoida, Lottie? Mul on vaja pissile minna.“

Ütlesin: „Ikka, vabalt,“ nagu üks õige abivalmis tütar kunagi.

Järgmisel hetkel ...

ÖÄÄK.

MA OLIN ÜLENI KAETUD TITEOKSEGA.

Toby kommentaarid ei tulnud ka kohe üldse kasuks.

Nii et ma pidin uuesti duši alla minema, sest ma ei tahtnud homme kooli minna, haisedes nagu hallitav kausitäis hommikusöögihelbeid, mis on kaheks kuuks voodi alla jäetud (mida mina pole ilmselgelt kunagi teinud).

Muide, ma olen nüüd kindlalt ümber mõelnud – beebid on täiega rõvedad!